

MARCU PRIVIRE DE ANSAMBLU

AUTOR: Marcu, cunoscut și sub numele de Ioan Marcu. **DATA SCRIERII** În jurul anului 58 d.Hr. **DESTINATAR:** creștinii romani sau creștinii dintre neamuri

SCOPUL: Evanghelia lui *Marcu* îl prezintă pe Isus din Nazaret ca fiind robul lui Dumnezeu, Răscumpărătorul lumii.

TEMA PRINCIPALĂ: Evanghelia după *Marcu* îl prezintă pe Isus ca slujitor neobosit al lui Dumnezeu. Astfel viața lui Isus este plină de fapte bune și de minuni, care dovedesc că Împărăția lui Dumnezeu a venit deja.

CUVÂNTUL - CHEIE: Îndată

PERSONAJE PRINCIPALE: Isus, ucenicii, conducătorii religioși ai evreilor, Pilat

VERSETUL - CHEIE: *Marcu* 10:45 - descrie modul în care Isus s-a făcut rob ca să dea viață întregii lumi.

REZUMATUL
EVANGHELIEI
DUPĂ MARCU

- ✓ Începutul lucrării lui Isus în Galileea
- ✓ Învățătura și lucrarea lui Isus în nordul Galileii
- ✓ Sfârșitul lucrării lui Isus în Perea
- ✓ Săptămâna Patimilor și Învierea

Evanghelia după Marcu

Marcu, cea mai scurtă dintre cele patru evanghelii, ne spune mai mult din faptele decât din învățăturile lui Isus.

Cele mai multe dintre evenimentele consemnate aici apar și în Matei și Luca, însă Marcu le relatează mai amănunțit și cu mai multă vivacitate. Stilul său direct și rapid îl poartă iute pe cititor spre evenimentul de maximă importanță al Evangheliei - moartea și învierea lui Cristos

- ▶ Mulți erudiți cred că Evanghelia după Marcu ar fi fost prima dintre cele patru, dar data scrierii ei nu poate fi clar stabilită. Din cauza profeției despre distrugerea Templului (13:2), ar trebui datată înainte de anul 70 d.Cr., însă tradițiile timpurii nu se pun de acord dacă a fost scrisă înainte sau după martirizarea lui Petru (cca 64 d.Cr.). Perioada probabilă în care a fost scrisă este 55-68 d.Cr.
- ▶ Este evident că Evanghelia după Marcu a fost intenționată pentru cititori romani, iar tradiția timpurie arată că aceasta a fost scrisă în Roma. Așa se explică de ce Marcu lasă la o parte mai multe chestiuni care nu ar fi avut vreo relevanță pentru ne-evrei, precum genealogia lui Cristos, profețiile împlinite, referințele la Lege și anumite obiceiuri evreiești care se regăsesc în celelalte evanghelii. De asemenea, Marcu dă traducerea cuvintelor aramaice (3:17; 5:41; 7:34, 15:22) și folosește un număr impresionant de termeni latinești în locul corespondențelor lor grecești (4:21; 6:27, 42; 15:15, 16, 39).

TEMATICĂ ȘI STRUCTURĂ LITERARĂ

- ▶ Marcu își structurează evanghelia în jurul diferitelor trasee geografice ale lui Isus, care culminează cu moartea și învierea Sa. După introducere, Marcu vorbește despre lucrarea publică a lui Isus în Galileea (I:14-8:30), în drum spre Iudeea (8:31-10:52) și în Ierusalim (11: 1-13:37), culminând cu patimile (14: 1-15:47) și cu învierea Sa (cap. 16). Cea mai scurtă și cea mai simplă dintre cele patru evanghelii, Marcu oferă o cronică fugară și vivace despre lucrarea lui Isus. Cuvântul distinctiv al acestei cărți este termenul grecesc *euthus* tradus „imediat” sau „îndată”, care apare mult mai des în această evanghelie scurtă decât în tot restul Noului Testament. Cristos Se îndreaptă continuu spre un țel care le este ascuns aproape tuturor.
- ▶ Marcu evidențiază puterea și autoritatea lui Isus, Fiul veșnic al lui Dumnezeu , ca Învățător (1:22), și autoritatea Lui peste Satana și spiritele rele (1 :27; 3: 19-30),
- ▶ Peste păcat (2:1-12),
- ▶ Peste Sabat (2:27-28; 3:1-6),
- ▶ Peste natură (4:35-41 ; 6:45-52),
- ▶ Peste boală (5:21-34),
- ▶ Peste moarte (5:35-43),
- ▶ Peste tradiția legalistă (7: 1-13, 14-20) și
- ▶ Peste Templu (11:15-18).
- ▶ Aproape 40 de procente din materialul acestei evanghelii este dedicat consemnării detaliate despre ultimele opt zile din viața lui Isus, culminând cu învierea Sa. În multe feluri, Marcu accentuează faptul că suferința și învierea lui Isus reprezintă etalonul după care poate fi evaluată întreaga Sa lucrare.

„TAINA MESIANICĂ” DIN EVANGHELIA DUPĂ MARCU

- ▶ În câteva ocazii, în Evanghelia după Marcu Isus îi spune cuiva să nu spună cine este El sau că a văzut ceva ce demonstrează identitatea Lui. Acest fapt este numit „taina mesianică”. De ce a vrut Isus să-Și păstreze secretă identitatea de Mesia?
  - ◀ Ca să evite a fi considerat doar „un făcător de minuni”. De observat că multe dintre aceste interdicții sunt impuse în urma unor minuni. Isus nu voia ca oameni să-L urmeze numai pentru a-L vedea făcând ceva ieșit din comun. El a venit ca Fiul al lui Dumnezeu, să aducă mântuire și iertare de păcate, nu doar să facă minuni și vindecări fizice.
  - ◀ Pentru a evita publicitatea exagerată care I-ar fi împiedicat libertatea de mișcare și lucrarea printre ucenici. Vezi rezultatul neascultării leprosului din 1:45.
  - ◀ Pentru a evita noțiunea greșită vizavi de Mesia cel așteptat. El a venit să sufere, să slujească și să Se jertfească, nu doar să-Și etaleze puterea (cf. 10:45).
  - ◀ Pentru a evita moartea prematură pe care popularitatea prea mare ar fi cauzat-o.
- ▶ După schimbarea Sa la față, care le-a arătat ucenicilor gloria Lui, Isus le-a spus să nu vorbească despre acest eveniment „până va învia Fiul omului dintre cei morți”(9:9).
- ▶ După învierea și justificarea Sa, identitatea lui Mesia și caracterul lucrării Sale sunt înțelese corect și în întregime.
- ▶ După înviere, toți credincioșii sunt trimiși în lume „să spună”(cf. Mt. 28:7-8, 18-20; Mc. 16:7; Le. 24:9, 44-47).